

[Krag.]

Ord, jeg synes, at man har ikke kunnet se Skoven for Træerne, og Konsekvensen er blevet, at nu gaar man fra den anden Side i Aktion for at tilvejebringe bedre Tilstande.

Nu sagde nok den højtærede Statsminister, da han forelagde dette Forslag, at naar der er 200 000 arbejdsløse — og vi nærmer os jo desværre dette forfærdende Tal —, er det ikke Tiden til at rejse Spørgsmaal om Ændring i Lønforholdene, saa er det at rejse dette Spørgsmaal i Virkeligheden en Udfordring til Samfundet. Jeg maa sige til den højtærede Statsminister, at jeg synes, man med den fuldeste Ret kan vende Ræsonnementet om og sige: Naar 200 000 Mennesker er stødt ud af det private Arbejdsmarked, saa viser dette, at der til Produktionens Afkastning stilles for store Krav, Krav, som det købende, det forbrugende Publikum ikke er i Stand til at honorere, og derfor maa Kravene ned-sættes. Ikke ensidigt — og vi har erkendt dette gennem omfattende Forslag, som den højtærede Regering er bekendt med, og som har været Led i de Foranstaltninger mod Krisen, som vi mener bør træffes —, ikke ensidigt, siger jeg, og derfor maa Konsekvensen netop af Tilstandene paa Arbejdsmarkedet, af Tilstedeværelsen af de 200 000 arbejdsløse, naturligt være, at der ogsaa stilles Fordring om Mindskelse af Arbejdets Krav til Produktionens Afkastning.

Det har jo i hvert Tilfælde ved mange tidligere Lejligheder vist sig, at hvor sørgelig en Arbejdskamp end kan være, hvor megen Ulykke og Nød og Elendighed den end fører over mange Mennesker, hvor store Tab den end paafører Samfundet, saa er det ligesom den ved sin Afslutning paa ny sætter Fart i meget, som var stivnet. Derfor er det ogsaa muligt, at Drifts-udgifternes Reduktion ogsaa gennem Arbejdslønnens Nedsættelse vil være virksom til at sætte Liv i stillestaaende Bedrifter og til Genskabelse af Rentabilitet, og naar disse Muligheder ikke bliver plejet ad andre Veje, naar Regeringen ikke har villet betræde de Veje, som er lette at øjne, til at ændre dette Misforhold mellem Produktionens Omkostninger, Arbejdets og Kapitalens Udbyttekrav og Forbrugernes Købevne, ja, saa er den sørgelige, den beklage-

lige, men efter min Mening forstaaelige Konsekvens deraf, at de selvstændige erhvervsdrivende, Produktionsledelsen udover vort Land tager Sagen i sin egen Haand. Hvis Lockouten virkeliggøres nu paa Onsdag, ja, saa vil jo til de Hundrede Tusinder af arbejdsløse blive føjet Hundrede Tusinder af lockoutede, de understøttedes Antal vil forringes til et Minimum, Nøden forstærkes i Tusinder og atter Tusinder af Hjem, og de sørgelige Følger deraf er vi jo alle paa det rene med.

Derfor vil jeg sige til den højtærede Regering, at hvis den vil frem ad de Veje, der endnu staar aabne, frem gennem en dybtgaaende og dristig Handling, som hurtigt bidrager til at løse Problemet, Veje, som vi har peget paa atter og atter, ja, saa er det vel ikke udelukket, at politiske Magtfaktorer, samlede i Regeringsbygningen og i dette Hus, kan udrette adskilligt til Afværgelse af det mest ulykkebringende og i Øjeblikket mest ødelæggende; saa kan gennem samvirkende Faktorer: politiske Faktorer, Produktionsfaktorer, Arbejdsgivere og Arbejdere, gennem disses fælles Indsats Opgaven i den tolvte Time eventuelt løses, hvis der — og det understreger jeg — fra alle Sider er Villie til at løfte i Flok, hvis alle, herunder ogsaa Arbejderne, som nu gennem en Aarrække har baaret den forfærdelig tunge Arbejdsløshedsbyrde som Konsekvens af Produktionsvilkaarene i vort Samfund, hvis ogsaa de som deres Bidrag til at ændre Beskæftigelsestilstanden vil tage deres Del af denne Byrde, hvilket er Betingelsen for, at Beskæftigelse paa ny kan blomstre frem, og Arbejdsløshedens Ulykke omsættes i Arbejdsglæde, Underskud og Sammenbrud erstattes af Rentabilitet og Virksomhed.

Men jeg kan ikke undlade at sige til den høje Regering, at efter min og mit Partis faste Overbevisning er Vejen frem ikke den, som den høje Regering her anviser. Hvad er det nemlig, den høje Regering siger gennem dette isolerede Forslag, som ikke knytter sig til nogen som helst storstilet, omfattende, dybtgaaende Plan, til Tilvejebringelse af ændrede Tilstande i det danske økonomiske Samfund? Ja, det er i Virkeligheden kun dette, at hvad der er stivnet, skal forblive stivnet, hvad der er faldet, det skal ikke genoprejses, og hvad der endnu staar